

Santi Vila

Coseller de Territori i Sostenibilitat i exalcalde de Figueres, fa honor en aquesta entrevista al nom del seu departament i aposta per la sostenibilitat i la preservació del territori més que per les obres públiques. Potser amb la crisi no hi ha altre remei

«Alguns consellers van fer projectes, d'altres els van licitar, i a mi em toca pagar-los»

Albert Soler
GIRONA

P Des de l'1 de gener han perdut la vida 10 persones a la província de Girona en accidents de trànsit. Se'n sent una mica responsable?

R Totalment. I per això actuem també en carreteres que no són competència de la Generalitat, com la N-II. Si aspirem a una sobirania plena i a un estat propi, el Govern té una responsabilitat política més enllà de les seves competències sobre tot el que passa a Catalunya. Si hi ha morts a la N-II, també són el nostre problema.

P Doncs a la carretera de la vergonya –competència de la Generalitat– hi van anunciar mesures per al gener. I de moment, res.

R L'actuació és imminent. Hi ha l'autorització política i ja està en mans de la Direcció General de Carreteres.

P En canvi, pel que fa a la variant d'Olot, l'Estat continua sense concretar si farà la seva part.

R Les restriccions pressupostàries ens afecten a tots, això s'ha d'admetre, i encaixar pressupostos i compromisos no és fàcil. El que és segur és que pel Govern de Catalunya l'actuació d'Olot és prioritària. En un moment o altre això s'ha de poder desencallar.

P Tornant a la N-II, he llegit que Abertis guanyarà 10 milions amb el pas de camions per l'autopista: un bon favor del Govern, no?

R Desconec aquesta dada. A nosaltres el que ens ha preocupat és evitar la sinistralitat, especialment amb risc de mort. I alhora tenir en compte els transportistes bonificant al màxim el pas per l'autopista i persuadir-los que l'estalvi de

«N'hi ha amb objectius molt ambiciosos que no volen el desgast d'evitar el col·lapse de l'estat del benestar»

«Hem de fer un gran actiu econòmic del paisatge, per això trobo un despropòsit avalar operacions de "fracking"»

«Els veïns de Bàscara tenien raó, però s'equivoca qui pensí que els talls de carretera han fet actuar el Govern»

temps i combustible que tindran els compensarà sobradament.

P Comprèn els talls de carretera dels veïns de Bàscara?

R Els comprenc. Però també vull fer notar que això no m'ha condicionat gens. Si estigués convençut que no tenen raó, per molt que tallessin la carretera cada dia, no n'hauria fet cas. O sigui, que les coses no es resolen a cop de manifestacions. En aquest cas els veïns tenen raó, la situació és manifestament injusta i se l'hi havia de donar resposta.

P Però potser l'actuació dels veïns ha accelerat una mica la resposta

R S'equivocarà qui pensí que han sigut els talls de carretera els que han fet actuar el Govern.

P A banda dels transportistes, hi ha un segon sector en contra del desviament: l'hostaleria, que considera que hi perdrà diners.

R Però la solució és transitòria, la definitiva ha de ser el desdoblament de l'autovia. Havíem de prioritzar acabar amb aquesta sinistralitat

horrorosa.

P Semblava molt conscienciat en la visita a l'Observatori del Paisatge. Era una posa o hi creu?

R Demostraré que hi crec. Acabo de portar al Govern la duplicació de l'espai natural de la Conreria (Vallès, Maresme i Barcelonès), i amb consens de tothom. Aquest és el camí que seguirà la legislatura. Catalunya té un actiu en el seu paisatge. Tenim un mosaic de més de 140 unitats distintes de paisatge. I especialment a Girona, d'aquest mosaic n'hem de fer un gran actiu econòmic. Per això trobo un despropòsit avalar operacions de *fracking*.

P Això li volia preguntar: no sembla que el *fracking* casi gaire amb preservar el paisatge.

R Sobre això hem de fer un debat serè, amb arguments acadèmics. La meua opinió, a més a més fonamentada en estudis, és que el subsòl a Catalunya té poc interès des del punt de vista dels recursos i, per tant, difícilment justifica la viabilitat econòmica d'una explotació d'aquestes característiques. A més, a la demarcació de Girona hi ha una estructura de la propietat que ho fa especialment difícil, ja que no hi ha latifundis i s'hauria d'arribar a acords amb molts propietaris. Però sobretot, a Girona tenim molt clar que hem fet del paisatge un actiu, i el *fracking* no hi lliga. Per si no fos suficient, depèn de com es faci pot posar en risc la qualitat dels aqüífers.

P A l'Observatori del Paisatge es va mostrar partidari d'una economia verda. Això què vol dir?

R És adonar-se que una economia basada només en els sectors clàssics està esgotada. Ara es tracta d'optimitzar els recursos, especialment si són naturals. Jo no seré un conseller *desarrollista*, vull ser un

conseller que optimitzi els recursos del país, que els racionalitzi, i que per tant entri en una dinàmica moderna de consciència ambiental.

P La nova llei de costes no representarà un adéu definitiu a la preservació del paisatge?

R És evident que el projecte de

Llei de Costes no m'agrada especialment, veurem si es pot matisar una mica en el tràmit parlamentari. Pel que correspon al Govern català, precisament el que estem fent en relació a la costa és regularitzar la situació de càmpings i bungalows, que estaven en una situació d'in-

MARC MARTÍ

una bona xarxa de transport elèctric podem fer el pas conseqüent, que és establir una bona xarxa de distribució, cosa que a la Costa Brava i Girona en general no hem resolt amb recursos propis. A més, en la mesura –discutible– que el Govern de l'estat va apostar per l'alta velocitat, si la volem optimitzar necessitem la MAT. El TAV ara s'aguantarà perquè només hi passen un o dos trens.

P L'Estat va traspasar la gestió de rodalies, però els usuaris gironins seguim esperant que hi hagi millores...

R Els darrers mesos hem estat negociant molt. En els propers mesos confirmarem millores significatives al servei de rodalies entre Blanes-Girona-Figueres, tant en la freqüència com en el confort. Aviat hi haurà un acord que situarà el servei de rodalies de l'entorn de Girona entre els millors de Catalunya.

P Com es porta ser conseller d'Obres Públiques quan no hi ha diners per a inversions?

R Alguns problemes anem resolent. Però té un punt d'ingrat veure que hi va haver consellers que van fer projectes, d'altres que els van licitar, i que a mi em toca pagar-los (riu).

P Crisi a banda, passa també que el Govern no ha aprovat el pressupost d'aquest any. Com afecta això a Catalunya?

R Ens pot afectar. I molt. Més enllà que tinguem objectius ambiciosos des del punt de vista nacional, és obligació del Govern –i de tots els partits polítics– garantir que la vida quotidiana funcioni i que el Govern pugui exercir amb responsabilitat la seva funció. Estem al costat de l'ensenyament, de la sanitat, del benestar, de la seguretat ciutadana... i tot això requereix dels pressupostos perquè el Govern pugui treballar. Si la política de vol gallinaci posa pals a les rodes, contribuïrem al col·lapse. Hi ha una cosa que no lliga: n'hi ha que tenen objectius molt ambiciosos però alhora no volen tenir un mínim desgast per evitar el col·lapse de l'estat del benestar.

P Com s'han de prendre els ciutadans que el parlament encara no hagi aprovat cap llei en l'actual legislatura?

R No sóc un especial amant de les lleis. De fet, m'agradaria ser conegut com un polític poc legislador, poc regulador. Que quan afronta un tema ho fa amb el mínim impacte i la mínima burocràcia.

P Manté un idil·li –metafòric i polític– amb la ministra Pastor? Sembla que les relacions són força més fluïdes que amb el seu predecessor.

R La veritat és que tenim una relació cordial que a poc a poc va donant fruits. I encara n'espero més. Dins de l'idil·li estem tot just en la fase del tempteig (riu). Ja veurem. També és cert que el Ministeri de Foment, històricament, ha incomplert sovint. No estem en condicions de passar per vicaria, encara (riu). Però la trobo una dona molt pragmàtica i poc ideologitzada.

«S'ha de poder negociar i pactar amb Espanya, perquè si no, prendrem mal»

A.S.J. GIRONA

P S'ha gestionat malament la concessió d'Aigües del Ter-Llobregat?

R No necessàriament. Era una concessió d'una gran complexitat, i és lògic que un concurs tan ambiciós es judicialitzés. El Govern és absolutament neutral, ens és absolutament igual que al final la justícia adjudiqui el contracte a Agbar o a Acciona. Només ens interessa que es presti el servei amb la millor qualitat i al menor preu per al ciutadà.

P Podríem dir que vostè s'està menjant el marró de l'anterior conseller?

R (riu) Es podria dir així. Però forma part de la feina. També m'he trobat temes molt ben orientats.

P Mirant el cabal del Ter: no creu que marxa massa aigua cap a Barcelona?

R Precisament la concessió de què parlàvem millorarà el cabal mínim ecològic del Ter. Més enllà del límit que fins ara es recollia, en anys de sequera extrema augmentarem les garanties de cabal. És una petita millora, tot i que reconec que aquest tema no es resoldrà definitivament fins que no garantim la interconnexió de conques, o sigui, optimitzem els recursos. I també farà falta que ens plantegem projectes més ambiciosos a vint anys vista, com pot ser la connexió amb el Roine.

P Deixaran inactives les dessaladores?

R El problema de les dessaladores és que la producció d'aigua potable que poden realitzar es caríssima, per això és l'últim recurs que s'ha d'activar. El cos és brutal i seria difícil repercutir-lo en la factura dels ciutadans. Repeteixo que la política passa per impulsar mesures d'opti-

mització del recurs. La concessió de què parlàvem permetrà inversions de més de 200 milions d'euros per millorar la gestió i l'eficiència de tot el sistema hidràulic. Hem d'aprendre dels errors que s'han comès en aquests anys de bonança.

P Com ara quins?

R Ha d'haver-hi molt poques decisions ideològiques. Quan només

per mi són dues cares de la mateixa moneda. Tan important com tenir molta ambició nacional ho és estar al costat de la gent que més pateix. Si oblidem un dels dos aspectes, el país arribarà al col·lapse. Per això el que toca és que tots els partits ens alineem, com ha ofert el president. Un Govern de concentració seria més propi d'aquest moment que un Govern en minoria.

P I Espanya?

R Alhora crec que el diàleg amb Espanya és imprescindible. El dret a decidir l'hem de poder exercir, però des de la radicalitat democràtica s'ha de poder negociar i pactar, perquè si no, prendrem mal.

P Ja ha vist la nova sentència sobre el català a l'escola...

R És una pena, perquè un cop més es demostra que a Espanya costa molt que la diversitat sigui vista com una riquesa. És no entendre-hi res. Els espanyols haurien de presumir de plurinacionalitat i de diversitat de cultures. És un nou desaire que hem de contestar amb contundència.

P Entén els escrachos?

R El Tribunal Europeu va posar en evidència que Espanya ha de reformar la legislació hipotecària. Estem antiquats, és una legislació injusta. Però els ciutadans han de confiar en l'estat de dret. Trobo aquestes tàctiques de pressió absolutament reprovables.

P Quan tenen consell de Govern, comenten els darrers

escàndols de corrupció? Que si Oriol Pujol imputat, que si un seu germà amb comptes a l'estranger...

R Temes tan puntuals no acostumen a tractar-s'hi. Però sí que s'han pres iniciatives per restablir la credibilitat en les institucions. D'això sí que se'n parla.

MARC MARTÍ

«Al Govern li és absolutament igual si la justícia adjudica Aigües del Ter-Llobregat a Agbar o a Acciona»

«Ara hi ha d'haver poques decisions ideològiques, hem d'aprendre dels errors comesos aquests anys»

definició. En ocasions s'ha de combinar allò ideal amb cert pragmatisme per resoldre els problemes.

P No li falten enemics, al paisatge: hi ha també la línia de la MAT.

R La MAT ens ha d'ajudar a resoldre problemes estructurals al territori gironí. Només consolidant